

Dingsdag

den 5 November.

FRANKFORT, den 1sten November.

Volgens berichten uit Weenen, van den 23sten October, zal de aanvankelijke voorslag nopens de plaats, alwaar de ministeriele conferentien voor de Duitse aangelegenheden zouden plaats hebben, wellicht verandering ondergaan, en Dresden of Praag daartoe gekozen worden, hetwelk inzonderheid van de Pruisische zijde zou verlangd zijn.

De hertogin van Berry schijnt nog eenige weken in Stiermark te zullen vertoeven en vervolgens zich weder naar Italie te willen begeven. Men weet niet of zij hare familie te vreden verlaat; zij schijnt den wensch te kennen gegeven te hebben, om over de opvoeding van den hertog van Bordeaux te beschikken, waartoe zij wegens haar hertrouwen moeilijk recht kan hebben.

— Berigten uit Rome, van den 19den October, melden, dat in de eerste dagen van September door de congregatie van den index der verbodene boeken, weder onderscheidene boeken veroordeeld zijn. Voorts is er den 15den een apostolische brief van den Paus verschenen, waarbij eerstelijk over de ketters en de ketteren, die ten allen tijde in de kerke gevonden worden, in 't algemeen gesproken wordt. Na eene korte beschrijving van de dwaalbegrippen en valsche leeraars, gaat de heilige vader vervolgens tot het onderwerp van zijne bezorgdheid over. In de uitgebreide landen van Duitschland namelijk zijn die valsche leeraars boven mate vermeerderd, en staan niet meer alleen, maar hebben zich formeel tot genootschappen gevormd. De Paus geeft de boeken op, waarin hunne valsche leer vervat is, en die zich meer en meer verspreiden. Deze boeken zullen derhalve in alle eeuwigheid veroordeeld zijn en blijven. De heilige vader beveelt, dat geen der geloovigen, van welken rang, stand of waardigheid hij zijn moge, deze boeken, hetzij gedrukt of geschreven, in het oorspronkelijk Duitsch of in vertalingen mag lezen, besitten, drukken of laten drukken, op straffe van schorsing wanneer hij een geestelijke is, en op straffe van de groote excommunicatie wanneer hij een leek is. De boekhandelaren en boekdrukkers, die deze boeken niet aan de geestelijke overheid overgeven, worden met dezelfde straf bedreigd.

— Volgens een schrijven uit Berlijn, van den 27sten October, thans geene vrees meer bestaan, dat de Spaansche zaken aanleiding tot eenen oorlog zouden geven. Men zegt, dat het Pruisische kabinet, op de verzoeken, welke hetzelfde, gemeenschappelijk met Oostenrijk en Rusland, aanvankelijk te Parijs gedaan heeft, een zeer voldoende antwoord ontvangen heeft. De Fransche regering wil niets dan den burger-oorlog in Spanje te keer gaan; overigens zal zij zich met de binnenlandsche aangelegenheden des lands slechts in zoo verre bemoeijen, als de veiligheid van den troon en het leven der Koningin, welke zich aan de bescherming van Frankrijk toevertrouwd heeft, zulks vereischt.

— Te Augsburg bevindt zich thans ook een Grieksche werffofficier. Het nieuwe korps voor Griekenland zal niet op 14,000, maar op 1400 man gebracht worden.

— Nopens het voorgevallene te Fulda meldt de Hanausche Courant thans nader, dat Dr. Höfling den heer van Heimrod ook beleedigd had, en hem niet alleen satisfactie geweigerd, maar ook eenen zeer aanstootelijken brief geschreven had. Voorts had Dr. Höfling ook eerst met zijnen stok geslagen, alvorens de luitenant den degen getrokken had.

— Volgens de jongste berichten uit Italie, zijn te Ancona en Fossombrone weder onderscheidene personen in hechtenis genomen.

PETERSBURG, den 23sten October.

Zijne Majesteit de Keizer heeft den commandeur van het fregat *Belona*, vleugel-adjudant en kapitein-luitenant graaf *Heijden II*, tot eskadrier majoor bij hoogstdezelfs persoon benoemd en denzelven de orde van *St. Anna* 2de klasse verleend.

SPANJE.

Een dagblad van Munchen deelt het volgende stuk mede, behelzende de vragen, door den infant don *Carlos* aan de beroemdste universiteiten van Spanje, Portugal en Italie voorgesteld, opzigtens de troonsopvolging in Spanje; mitsgaders de daarop gegevene antwoorden:

Kan de Koning van Spanje in de uitoefening zijner soevereiniteit de grondwet over de troonsopvolging intrekken? — Dat kan hij niet. — *Wat moet bij zulk eene opheffing in acht genomen en nageleefd worden?* — De wil van den stichter der monarchie. — *Is het noodzakelijk tot zulk eene opheffing het volk te raadplegen?* — Neen, alleen de

grondeigenaars, als de vertegenwoordigers van de eerste bewoners, die den vruchtbaren grond vruchtbaar gemaakt, en denzelven ten voordeele van hunne nakomelingen bebouwd hebben, en die alleen, benevens den soeverein, het regt van vertegenwoordiging bezitten. — *Hoe wordt deze vertegenwoordiging werkzaam?* — Door wettige vereeniging, dat is, door oproeping als landdag of cortes, welke door den eersten grondeigenaar, den soeverein namelijk, gedaan wordt. *Welke zijn de bestanddeelen der cortes van Spanje?* De geestelijkheid en de adel, als de eerste tinnen, welke ten tijde van het rijk der Gothen de cortes uitmaakten, zijnde de vertegenwoordigers van eenige steden, ten gevolge van bewaaringen of privilegien der Koningen, gelijk ze sedert de herstelling der kroon van Kastilie in de twaalfde eeuw toegestaan werden. — *Waaruit is deze Spaansche vertegenwoordiging zamengesteld?* — Uit prelaten, abten en opzieners der kerken en kathedraalen, die de gezamenlijke geestelijkheid vertegenwoordigen; uit de grandes en *ricos hombres*, die den adel vertegenwoordigen; uit de voorstanders der steden en vlekken, die bij de cortes stemgerechtigd zijn, en onder de leden der *ayuntamientos* (van den gemeenteraad) bij stembriefjes gekozen worden. — *Kan men aan vergaderingen, welke uit deze drie bestanddeelen of standen des koninkrijks niet moesten zijn zamengesteld, den naam van Spaansche cortes geven?* — Zeker niet, wijl slechts de even gezettede sedert de vestiging van het koninkrijk bestaan? — *Kunnen de Koningen en de cortes iemand van zijn eigendom of regt berooven?* — Zeker niet, want het regt, eenmaal verworven, duurt zoo lang, als de zaak, waarover het uitgeoefend wordt; en daar is geene aardsche magt, die een persoon van zijn regt berooven kan, zoo lang hij zich het genot daarvan niet onwaardig gemaakt heeft. — *Ingeval het doemlijk was, dat de wettig bijeengeroepene cortes de wet der troonsopvolging herroepen of opheffen konden, zou dan zulk eene opheffing kunnen krenken de regten van personen, die voor dezelve geboren waren?* — Neen, vermits geene wet eene terugwerkende kracht heeft, en vermits dezelve derhalve alleen verplichtend kan wezen voor hen, die na derzelver afkondiging geboren zijn. En daarom geschiedde het ook, dat de cortes, ten tijde des Koning

van don *Sancho IV*, vergaderd, dezen als den regtmatigen opvolger van don *Alphonso IV*, het wetboek, *las siete partidas* genaamd, wel onder *Alphonso's* regering, maar eerst na de geboorte van don *Sancho* zamengesteld was, en zelfs bijna eene geheele eeuw later, onder de regering van don *Alphonso XI*, afgekondigd werd. Bij deze gelegenheid verklaarden verder de cortes, dat men niet de zonen van den overledenen ouderen zoon, gelijk don *Alphonso X* zulks wilde, maar den broeder des ouderen zoons, wijl hij den troon nader stond, de voorkeur geven moest: een grondregel, die, ten aanzien van don *Sancho IV*, ook gevolgd werd. — *Volgens dezen grondregel, en daar de infant don Carlos voor de bijeenroeping der cortes van 1789 geboren was, kon men denzelven alzoo niet berooven van zijn regt op den troon, na het overlijden van den koninklijken heer don Ferdinand VII, dien God bewaren moge.* — Dat is klaarblijkelijk, want al waren die cortes wettig geweest, hetwelk zij echter naar bovengemelde grondregels niet waren, zoo hadden altijd hunne besluiten slechts voor toekomstige tijden geldig kunnen worden. — *Derhalve zou de tegenwoordige soeverein aan zijne oudste dochter, als Prinses van Asturie, den eed niet mogen doen afleggen?* — Ook dat is klaarblijkelijk; hij zou het evenmin naar regt, als naar geweten mogen doen. En ook de cortes mogen het niet toestaan, vermits daardoor eene overweldiging zou gepleegd worden, gelijk aan die, welke *Napoleon* zich in 1808 veroorloofd heeft, eene overweldiging, welke op het schier-eiland te gelijk eenen burgeroorlog en eenen oorlog met het buitenland zou moeten ten gevolge hebben, vermits de noordsche mogendheden eene zoo ergerlijke daad, welke de regten, bij den vrede van Utrecht gevestigd, zou vernietigen, niet onverschillig zouden kunnen aanzien. — *Mag de infant don Carlos, wanneer hij niet tegen geweten en pligt handelen wil, van de verdediging van zijn erkend regt afzien?* — Dat mag hij niet. Hij moet het verdedigen, niet alleen, om zich aan geen onrecht tegen zijne zoons schuldig te maken, maar ook in het belang des koninkrijks, hetwelk op zijne christelijke deugden, waarvan hij zoo vele openlijke bewijzen, inzonderheid bij het eerste misverstand met zijne schoonzuster, gegeven heeft, de hoop eener volkomene restauratie van het koninkrijk; eene restauratie, waardoor hetzelfde uit den afgrond gered wordt.

waarin het gestort is door die booswichten, die den Koning misleiden en hem beletten, zich onledig te houden met de regering des lands, hetwelk zoo groote opofferingen voor deszelfs bevrijding gedaan heeft. — *Wat moeten de Spanjaarden doen, wanneer men den infant van zijn troonrecht zoekt te berooven?* — Het is hunne pligt, om hem beschermend bij te staan, en den Koning te onttrekken aan de onderworpenheid, waarin de vijanden van de godsdienst en van Spanje hem trachten vast te houden, die gezamenlijk als bezoldigde agenten van Frankrijk en Engeland werken, en overal hun goud uitdeelen, ten einde hunne onredelijke knipperijen mogen gelukken, en onze gansche vernietiging voltooid worden. — *En wanneer de regering beveelt, om op de erkenning van de oudste dochter den eed af te leggen?* — De regering kan niemand zijn goed recht ontnemen, en de onderdanen zijn niet verplicht, om eenen onregtvaardigen eed te zweren. — *En wanneer men zulk eenen eed met geweld afdwingt?* — Een gedwongen eed heeft voor den inwendigen rechterstoel des gewetens geene verbindende kracht; voor den uitwendigen rechterstoel slechts zoo lang, als de dwingende magt bestaat. — Den 30sten April 1835.

FRANKRYK.

De jongste berigten uit Spanje, in de Fransche dagbladen van den 31sten October vervat, behelzen, dat de generaal *Sarsfield* den 27sten te Miranda is binnengerukt en van daar in aantocht op Bilbao was. Gelukt het dezen generaal, deze laatste stad, welke als het centrum van den opstand kan beschouwd worden te vermeesteren, dan zal daardoor aan de partijgenooten van don *Carlos* een gevoelige slag worden toegebracht. De zoogenoemde legitimisten wenden inmiddels alle pogingen aan, om don *Carlos* in de openbare meening te doen rizen. Reeds hebben zij verzekerd, dat hij te Cordova was aangekomen, schoon dit gerucht weinig van waarschijnlijkheid heeft, daar het gouvernement er zeker eerder tijding van zou hebben bekomen dan de Karlisten.

De Insurgenten van Alava hebben versterking van Navarre gezonden, zoodat er nu 3000 man te Puenta de la Reina bevinden, om den kolonel *Lorenzo* op te wachten, die uit Pampeluna met 1500 man is opgerukt. Castilië is in zoodanig een staat van gisting, dat men ieder oogenblik kan vernemen, dat de provincie geheel in opstand is. Ook in de naburige provincien blijft de geestelijkheid meer dan ooit werkzaam, om het volk voor de zaak van don *Carlos* te stemmen. Men verzekert stellig, dat een groot gedeelte der opstandelingen van de val van Baston de wapenen nederlegt.

Brieven uit Alexandria van den 26sten Augustus melden, dat *Mehmed-Ali* de uit Frankrijk aangekomen Poolse vluchtelingen met welgevallen ontvangen en bevolen heeft, dat aan ieder van hen eenige taare verdiensten, geschikten rang in het Egyptische leger. De Turksche, Egyptische, Fransche en Engelsche vloeten waren te Candia vereenigd.

Ibrahim-pacha was met zijn leger in Syrie, waar de Poolse generaal *Dembinski* zich bij hem heeft gevoegd. De pacha van Egypte geeft hem 60,000 franken appointement en heeft hem benoemd tot generalen hervormer der Egyptische armee en van zijnen generalen staf.

De provincie Damaskus is in opstand; tien regementen infanterie zijn er heen getrokken, om dien opstand te dempen. Verscheidene stammen van Medina en Mekka, alsmede van de kusten der Roode zee zijn oproerig; zij hebben al de schepen van den Onder-Koning, die zich daar in de nabijheid van den oever bevonden, genomen. Het schijnt veel moeilijkheid in te hebben, om ze te land tot onderwerping te brengen, omdat men de woestijnen met geene geregelde armee kan doortrekken.

's GRAVENHAGE, den 31sten October.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ontvangen het bericht, dat de Eerste Kamer het adres, in antwoord op 's Konings aanspraak, heeft aangenomen. Bij dit adres word gezegd: « Indien het voor de Vertegenwoordigers der zoo trouwe als edelgezinde Nederlandsche Natie altijd belangrijk is, Uwe Majesteit in hun midden te aanschouwen en uit Hoogstdezelfs mond plechtige mededeelingen te ontvangen, zoo ondervonden wij dit te levendiger, bij de lastdrukkende omstandigheden, waarin het aelst van ons Vaderland door eenen zamenloop van ongehoorde omstandigheden blijft verkeeren, en waarin telkens de uitzigten op eene gewenschte toekomst falen. Wanneer wij toch den gang der buitenlandsche aangelegenheden, volgens de door Uwe Majesteit ons bekend gemaakte stukken gadeslaan, dan geven ons deze hiervan de droevige bevestiging. — Deed zich nog voor de opening onzer vorige vergadering de hoop op, om aan onzen bezwarenden toestand een einde te zien, hoe verdween die, gedurende dezelve, bij de zoo onregtvaardig tegen ons in vollen vrede aangewende dwangmiddelen; en werd bij het ophouden daarvan die hoop, door het weder aanknoopen der onderhandelingen, andermaal opgewekt, hoe smartelijk was het, te vernemen, dat slechts door nieuwe zwaarigheden aan Uwer Majesteits toegevendheid en verlangen naar voleindiging werd beantwoord,

« Bemoeudigend intusschen is het terugzigt op het voorbeeldig gedrag, den onwankelbaren moed en de veelvuldige opofferingen der Natie, bij den druk, welke zij zoo onverduld heeft. Met zelfvoldoening, met zij op het waardig gedrag harer zee- en krijgsvloten, dat zelfs bij vijanden hoogen roem verwierf. Het was de vervulling van eenen heiligen pligt en een natuurlijk uitvloeisel tevens van het Nederlandsch karakter, om zoo veel mogelijk het lot der slagtoffers van den onregtmatigsten aanval te helpen verzachten. Eigen kracht en zelfstandvastigheid waren het, welke die natie gedurende de laatste jaren bewaarden voor bezwijken onder de overklaarbare miskenning harer regten; eendragt, gegrond op vertrouwen en eerbied voor wet en orde, hielden haar staande, ook zonder vreemde ondersteuning. Te midden der beroeringen des tijds, heeft zij getoond wat een eenstemmig volk vermag, wanneer het de handhaving geldt zijner teederste belangen. Niet vruchteloos zal dit zijn, al mogten ook de berekeningen der buitenlandsche staatkunde onze regtmatige verwachting te leur stellen. — Wij blijven nogtans de hoop voeden, dat door het wijs beleid der Regering, waaraan zich het Volk bij voortdurend, getrouwelijk aansluit, eene billijke en spoedige schikking, welke meer en meer behoefte is geworden, onze betoode standvastigheid, en Uwer Majesteits onvermoeide zorgen voor de eer en welvaart des vaderlands, zal bekroonen, en dat wij alzoo ten laatste die aannemelijke afdoening zullen zien tot stand gebracht, waarvan ons de jongste mededeelingen van Uwe Majesteit nogmaals gunstige voortteekenen aanwezen.

« Het strekt ons tot opbeuring, dat, bij gevaren en verongelijken van buiten, onze binnentlandsche aangelegenheden nog voldoende nuzigten opleveren; dat de landbouw dit jaar over het algemeen gezegend was; de volksvlijt zich uitbreidde en de handel en scheepvaart zich, na de plaats gehad hebbende storming, weder spoedig verlevendigde. Ook verblijden ons de mededeelingen door Uwe Majesteit gegeven wegens de verknochtheid der ingezetenen van alle onze volksplantingen aan het moederland, en wegens den voorspoedigen toestand der Oost-Indische bezittingen, wier welvaart op onzen eigenen krachtig moet terugwerken.»

De Commissie van de Tweede Kamer, welke met die der Eerste, op heden het adres aan den Koning heeft aangeboden, doet bij monde van den heer *d'Escury* het volgend verslag:

« De Commissie uit de beide Kamers der Staten-Generaal is met de gewone plegfigheid bij zijne Majesteit ontvangen, en heeft aan Hoogstdezelfen het adres aangeboden; hebbende de President, bij het overgeven van hetzelfde, den Koning te kennen gegeven, dat het met eenparigheid van stemmen door de beide Kamers was vastgesteld. Na het voorlezen van het adres heeft het Z. M. behaagd, in zin en substantie te antwoorden:

« Ik ontvang met genoegen het adres, door de Staten-Generaal met eenparigheid van stemmen aangenomen.

« Die eenparigheid toont Mij het eenstemmige der gevoelens, waarop ik durfde rekenen. Zij zal Mij tot een prikkel strekken, om te blijven waken voor de vrijheid, de waardigheid en de wezenlijke belangen der Natie. Ik reken verder op dezelve en hoop, dat Wij, door de ondersteuning der Voorzienigheid, betere tijden mogen te gemoet gaan en zullen blijven ondervinden de kracht der spreuk onzer vaderen: *Eendragt maakt magt!* »

Van den 3den November.

H. K. K. H. de Prinses van Oranje is van het lustlot Soestdijk II. Vrijdag in deze residentie teruggekeerd.

— Men verneemt, dat, daar het bij herhaling gebleken is, dat tijdelijk bij het leger of de mobiele schutterijen dienende gepensioneerden en gegageerden, desniettemin, te gelijk met traktement of de soldij, pensioen of gagement genieten, welke verkeerde betalingen daaraan zijn toe te schrijven, dat niet in de attestatien de vita van het in dienst zijn of genieten van tractement of soldij wordt melding gemaakt; en het is dus noodig daarin, zoo veel mogelijk, te voorzien, tot welk einde de aandacht der plaatselijke besturen op dit verzuim is gevestigd, met aanbeveling om niet alleen de vroegere verordeningen op het gebied der attestatien de vita aan gepensioneerden striktelijk op te volgen, maar ook, bovendien, om bijzonder toe te zien, of de zich anmeldende gepensioneerden en gegageerden ook in active dienst zijn, en, in zoodanig geval, daarvan in de attestatien de vita te doen blijken.

— Door het departement van oorlog is de opmerking gemaakt, dat sommige besturen een bepaald verlof voor twee maanden, als een doorlopend twee maandelijksch verlof aanmerken, hetgeen eene verkeerde uitlegging der daaromtrent gegevene verordeningen is, en waardoor zij dienvolgens, eigener gezag, de manschappen als met onbepaald verlof, in hunne gemeente terughouden. Ter voorkoming van de botsingen, welke hieruit voor de dienst ontstaan, is den plaatselijke besturen herinnerd, dat het genot van een bepaald verlof in geen geval kan gelijk gesteld worden met dat van een doorlopend twee maandelijksch verlof,

en dat dus de afschaffing van de zich in het bezit van het eerste bevin- den, bij het opheffen van den tijd der toegestane bepaalde verloven, dadelijk naar het oorspronkelijk bedoelde terug te keeren; terwijl laatstbe- deelde personen alleen beschouwd moeten worden als een onbepaald schuld te hebben.

AMSTERDAM, den 3den November.

Beurs-berichten van den 1sten dezer.

Onze fondsen-beurs leverde over het algemeen heden niets belangrijks op. De prijsverbetering onzer binnenlandsche fondsen te Londen, na- melijk 2½ pCt. 50½ en 5 pCt. 94½, bleef niet zonder invloed, en mette- genstaande voornamelijk van 5 pCt. veel voor Engelsche rekening aange- kocht werd, zijn de prijzen echter niet noemenswaardig veranderd, zelfs 2½ pCt. waren staarver. de gisteren.

Eene aanleiding tot verdere verhoging moest wederom door eenige staatkundige mededeeling te weeg gebracht worden.

De handel in alle vreemde fondsen was onbeduidend en vond ook omtrent geene de minste variatie plaats.

De berichten uit Spanje blijven niet ongunstig voor de zaak der Ko- ningin; ook wilde men heden weten, dat de officiële erkenning door Portugal binnen kort geschieden zoude.

Om Frankrijk ontbreekt het hooftaanbod van eenig nieuws, hetwelk aanmerking verdient.

Zie hier de fluctuatien der beurs:

Holland. 2½ pCt. 49½; 5 pCt. 93½; kansbiljetten 22½; oude 87½; nieuwe 70½; handelsmaatschappij 94 en 94½ verhandeld; de hoofdzomzelling vond in 2½ en 5 pCt. plaats.

Portugal. Oude 100½; nieuwe 101½; roebels 66½; in zeer kleine posten verhandeld; Russen van 1831 en 1838 91½ en 92 pCt.

Spanje. Ten gevolge der williger afkomende koersen van Antwerpen en Parijs waren ook Spaansche fondsen meer gewild: 5 pCt. perpetuelen opeuden 60½, daalden wederom tot 60 en bleven 60½ pCt. met matigen handel; 3 pCt. 39½, 38½, 2 a 7 gebleven; uitgestelde 12½ a 1.

Te Londen was een gerucht, dat het Spaansche gouvernement de schulden der cortes wilde erkennen; dit heeft hier gunstig op de prijzen de- zer fondsen gewerkt: stukken van f 6000 zijn 16½, 17, 17½, 18 op het eind der beurs verhandeld.

Oostenrijk. 5 pCt. metallieken 92 a 91½; 2½ pCt. 50 a 49½ in kleine pos- ten gedaan.

Beurs van den 2den November.

De handel in alle fondsen was heden over het algemeen van weinig beteekenis; onze binnenlandsche, met geringen omzet, prijshoudend.

Vreemde fondsen geseen variatie, en alle op de hoogte van gisteren gebleven. Relatieve cortes obligatien, waarin veel spel was: 17½, 18, 17½, 18, 17½, 18, 17½ a 18 gebleven.

Holland. 2½ pCt. 49½; 5 pCt. 93; kansbiljetten 22½ a 22 f; oude schuldicaat 86½; nieuwe 70½ a 70; 5 pCt. Spaansche perpetuelen 60½. Er was hoegenaamd niets nieuws.

Effecten-Societeit van den 3den dezer.

Wederom zeer onbeduidende omzetting; alleen in 5 pCt. waren eenige verkoopers.

Men wilde heden weten dat don Miguel zoude overleden zijn. Intus- schen behoeft dit bericht nadere bevestiging. Een los gerucht was ook, dat weldra de conferentie te Londen hare werkzaamheden hervat ten zoude, doch kan ik voor de echtheid niet instaan.

2½ pCt. 49½; 5 pCt. 93, 92½, 93 a 93½; kansbiljetten 22 a 22½; 5 pCt. perpetuelen 60½ a 60; in andere effecten geen handel.

Mengelwerk.

„Sij hebben vele vonden gezocht.”

Meermalen hadden wij gelegenheid om het bovenstaande gezegde van den Prediker in den loop der staatkundige onderhandelingen, sedert den Belgischen opstand, bewaarheid te zien. Gedurende de drie jaren, dat onze grootste zaak aan de beslissing der Londensche conferentie werd opgedragen, vernamen wij van dien kant niets dan vonden, en door- gaans zeer listige vonden, om de verwickeling hoe langer hoe groote en de mogelijkheid op een gewenscht eindtraktat hoe langer hoe moei- jelijker te maken; en het fraaiste van dit alles was en is nog, dat de schuld der verwickeling en moeijelijke making altijd aan ons regerings- bestuur werd toegeschreven.

De jongste mededeelingen van onzen minister van buitenlandsche za- ken leveren ons daarvan eenen nieuwe proewe, en overtuigen ons te meer, dat het woord recht in de taal der diplomatie een geheel andere beteekenis heeft, dan in die der zedekunde.

Bij het vertrek van Zijne Exc. den baron VERSTRAEL VAN SORLEN naar Londen, gaven wij onzen geachten lezers gegronde hoop op eenen gelukk-

gen afloop van zaken, en deelden wij van ganscher herten in de algemeene vreemde, door dat vooruitzicht te weeg gebracht; want het liet zich niet vooronderstellen, dat Zijne Exc. zich tot zulk eene zending uiterst be- reidvaardig zou getoond hebben, indien de vaste overtuiging op de moge- lijkheid tot eene geheele afdoening van zaken niet bij hem had bestaan. De uitkomst heeft zulks bevestigd. Zijne Exc. zegt bij zijne laatste me- dedeeling zelf: „erkennende de wisselvallige omstandigheden van alle onder- handelingen, en dat ook ditmaal die wisselvalligheid mij niet had mogen terughouden van de aanvaarding dezer zending en van de vervulling mijner plichten jegens mijn vaderland, veroorloofde ik mij te vragen, hoe men zich toch verklaarde, dat ik mij onkundig zoude bevonden heb- ben van de eigentijke gezindheid der Nederlandsche regering, of dat ik, kennis dragende van hare ongenegenheid tot schikking, de zending naar Londen zoude op mij genomen hebben met het doel om niet te sluiten.”

Maar neen, al waren de voorschriften ook ditmaal in zulk eenen ru- men als gesteld, dat Zijne Exc. met de waartachtige overtuiging van te zullen slagen, naar Londen vertrok: het was reeds in den raad der di- plomatieke argelichtigheid besloten, om nieuwe overdrevene vorderingen te bewerkstelligen, tot wier inwilliging de uitgebreidste volmagt niet toereikend was. Te vergeefs bevestigde het Nederlandsche gouvernement in het verlangen der conferentie, om in eene wijziging der vooropgehoeven punten omtrent de Schelde te treden, en er een geheel, het cijfer van een ander letterlijk voor de helft en de twee overige voor drie vierden of zeven achtsten te veranderen; te vergeefs gaf onze regering opzettelijk de voorkeur aan den geheel onpartijdigen arbeid, haar in der tijd door de gezantschappen van Oostenrijk, Pruisen en Rusland aangeboden, de onmiskenbare strekking hebbende, om de verspreide denkbeelden en vorderingen in overeenstemming te brengen tot elkander, in het oog houdende het aan haar getuit verlangen, dat gemiddelde cijfers mogten worden ingevuld, en daardoor oordeelende geener meer ondubbelzinnig- gen waarborg harer inschikkelijkheid te kunnen geven: eene geheel andere onverwachte wond moest den Nederlandschen gevolmagtigden, als struik- kelblok in den weg gelegd worden, ten einde de beschouwing te kunnen hervaren, dat het is Gravenhagische kabinet van alle schikking afkeerig was. Tot hertoe merkt onze minister op, was in de verschillende ont- werpen tot aanzien der territoriale schikkingen omtrent het groothertogdom Luxemburg de toestemming der Agaten van het huis van Nassau, mits- gaders die van het Duitse bondgenootschap, voorbehouden. Thans werd gevorderd, dat die toestemming behoorde gevraagd te worden voor het sluiten van het eindtraktat, en de akten daarvan bij het bewuste trak- taat moesten gevoegd zijn. Niet te onrecht zegt een onzer geachtste kan- selmeesters in eenen leede, verleden jaar bij den hofhandelaar NY- HOFF te Arnhem uitgegeven, ten betooge dat het beter is te vallen in de hand des Heeren dan in de handen der menschen: maar menschen plagen en kwellen, mishandelen en vernedern; daar droecht boos- heid en euvelmoed, daar is hart en nijd. De nieuwe vond der confe- rentie zet den stempel op dit waarachtige gezegde. Er schijnt geen an- der doel te bestaan, dan om Nederland te plagen en te kwellen, en zoo pijnigend mogelijk te mishandelen; boosheid en euvelmoed stralen, gedurende drie jaren, in de eenzijdige handelwijzen der conferentie ten duidelijkste door; en het is den Hemel bekend, hoe lang het laat geduld van het eerlijke, onrechtvaardig bejegende Nederland nog op de proef zal gesteld worden, eer het den morgen van achikking ziet aanbreken, waar- naar het zoo reikhalzend verlangt!

Opmerkingen.

Tijdens de jongstleden reis van den Belgischen Koning door een ge- deelte zijner staten, hield hij zich ook eenige oogenblikken te Verviers op, waar de burgemeester hem, in sierlijke bewoordingen, begroette, maar Zijner Belgische Majesteit te gelykertijd ook verzocht eenen gunstigen blik te willen vestigen op de aldaar bestaande instellingen voor het openbaar onderwijs, en wel bijzonder op de schoolen der laatste jaren, ge- sticht te schenken voor handel en kunstvolk. Gezagde burgemeester drong hierop te meerder aan, uit hoofde van den bekrompen toestand der stedelijke geldmiddelen, welke geene bijzondere toelagen aan gezegde schoolen deden, en die gevolgelijk, zonder eenen gewenschten onderstand van het gouvernement, onmogelijk kon blijven bestaan. Last on- geloofde den burgemeester zich dadelijk met de overweging van zulk een be- langrijk punt te zullen bezig houden. Maar 's Konings overweging werd spedig bevonden van nul en geener waarde te zijn, doordien de admini- strateur-generaal van het openbaar onderwijs Z. M. herinnerde, dat het onmogelijk was, om eenige de minste toelagen aan die inrigting te ver- schaffen, aangezien de kamer der volkverteenwoordigers de door den minister van financiën gevraagde som, ter nammoediging van het open- baar onderwijs, had geweigerd toe te staan, nadat de heeren DEWARTIER en DEWON in genoemde kamer gezegd hadden, dat soortgelijke scholen verderfelijk voor de jeugd en derzelve professoren uitbeelden waren.

Een zeker kruidenier te *Brussel*, heeft — gelijk het dagblad de *Kronik* vermeldt — eene bijzondere speculatie ondernomen. Het is hem, door de gunstige medewerking van een' secretaris van 's Konings kabinet, gelukt, eenige honderde ponden geschreven velin papier voor scheurpapier te koopen, zijnde voor het grootste gedeelte aan Zijne Majesteit ingediende rekwesten en memories van reclame. Gezegde koopman biedt nu deze onder hem berustende documenten voor eenen matigen prijs den inzenders aan, die tot hertoe niets van hunne stukken hebben vernomen; en noodigt hen te dien einde ten zijnen huize, om hunne handteekening te komen herkennen, en, des verkiezende, zich weder toe te eigenen.

Brokken uit het Dagboek van den Oude van het Meer.

VARIA.

De beroemde reiziger MUNGO PARK was gewoon te zeggen, wanneer men hem naar de reden vroeg, waarom hij in de beschrijvingen zijner reizen geene der menigvuldige anekdoten had ingelast, waarmede hij zijne verhalen zoo interessant maakte. „Ik begreep, dat ik belangrijker pligt had te vervullen, dan mijne reisbeschrijving op te vullen met weinig belangrijke en aan de oogen van het groote publiek onwaarschijnlijk voorkomende bijzonderheden; ik moest een relaas leveren mijner ontdekkingen en bevindingen, dat uiterst naauwgezet was, en dat alle kenteekenen van waarheid droeg; ik had dus geene vrijheid hetzelve te verzwakken door het inlassen van anekdoten, die den zoodanigen, die mijne waarheidsliefe niet kenden, wegens derzelve vreemdheid ongelooftelijk zouden kunnen toeschijnen.“ — Het is jammer, dat de meeste reizigers er geheel anders over denken, en te dikwerf zoo verre kunnen pligt uit het oog verliezen, dat zij het waarachtig verhaal hunner ontmoetingen, ten einde het niet dor en droog schijne, met allerlei bloemen hunner verbeelding opsieren.

Meest alle volken zijn groot liefhebbers van spreekwoorden; ieder heeft er een aantal, die hem eigentijdsamenlijk toebehoren; te gelijk met vele, die hij van zijne naburen geleend heeft, om ze nimmer terug te geven. Het is echter niet algemeen bekend, dat de oudste spreekwoorden bij de *Hindo's* te huis behooren, en dat men dezelve verzameld vindt in de *Pantcha-Frantza*, of de vijf listen van den *Brama-Vichnou Sarma*, meer bekend onder den naam van *Bidpat*.

Er zijn voor en na onderscheidene wetten in de wereld gestooten, die ten doel hadden, om de weelde te temperen en de ingetogenheid te bevorderen. Strenger bepalingen dan die van LYCURGUS zal men echter moeijelijk vinden. „Hij gelastte (volgens getuigenis van XENOPHON) dat men, zonder te spreken, langs straat zoude gaan, met de handen onder het kleed, zonder het hoofd achter of zijwaarts te draaijen, en niet ter nedergeslagen oogen.“ En aan deze politie-verordeningen waren de vrouwen evenzeer als de mannen onderworpen, Die arme Spartaansehe dames!

CONSTANS, zoon van CONSTANTYN den groote, had, om zich een achting te doen verdienen, zich aangewend, om limmer te behoeven te worden, dan de andere vorsten; daar vele regenten van onzen tijd de kunst hebben verleren, om hunne volkeren eerbied voor hunne personen in te boezemen, door wij de gebroedre hoorden aan, om, hoe eer hoe liever, hunne zonen eenen leermeester te geven, die hun de *Constantiaansche achtharheid* aanleert.

§ § § Men is voornemens, om, ten byestaan van den te *Arnhem* residerenden Notaris Mr. G. VAN ECK, op Dingsdag den 12den November 1833, des avonds ten zes ure in het Logement het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij toeslag in het openbaar te verkoopen:

10. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, op de hoek van de St. Jan en Paauwstraat, bewoond door de Wede. HENDRIKS. Ingezet op f 939. —
20. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen naast het eerste perceel in de St. Janstaat. Ingezet op f 967. —
30. Een VROUWEN ZITPLAATS, in de groote kerk te *Arnhem*, noorder kruis, westzijde, op de 37de bank, No. 1.
40. Een DITO, in St. Catharina Gasthuis-kerk, op de 26ste bank de derde plaats.

Onderrigt te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris.

§ § § Men is voornemens, om, ten overstaan van den te *Arnhem* residerenden Notaris Mr. GERARD VAN ECK, op Zaterdag den 9den November 1833, bij inzet, en op Zaterdag den 23den daaraanvolgende, bij toeslag, telkens des morgens ten elf ure, in het Hof van *Berlijn*, te *Zevenaar*, in het openbaar te verkoopen:

10. Eene HOFSTEDDE, het *Kwade of Magers*, genaamd, gelegen in de Bantjeschap *Griffelkamp*, gemeente *Didam*, kanton 's *Heerenberg*, kwartier *Zutphen*, bestaande in HUIS, No. 205, met ACHTERHUIS en SCHUUR en een afzonderlijk staande SCHUURTJE en POMP; voorts HOF, BOOMGAARD, ruim 12 Bunders en 92 Roeden BOUWLAND, 11 Bunders en 10 Roeden WEIDELAND, ELZEN-HOUT, STRUIKEN en eenige OPGAANDE EIKEN BOOMEN, ingevolge kadastrale meting, te zamen bevattende 27 Bunders, 18 Roeden en 61 Ellen.
20. De G. O. D. E. L. K. A. M. P. S. C. H. E. T. I. E. N. D., met daartoe behoorende REGTEN en GERECHTIGHEDEN, gaande uit LANDERTEN, onder *Didam* gelegen.

Beide deze perceelen herkomstig uit de Nalatenschap van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer L. D. W. C. BARON VAN TENGNAGELL, in der tijd te *Arnhem* overleden.

Om aanwijzing van het eerste perceel, kan men zich wenden tot den Notaris A. D. S. COLENBRAAN, te *Didam*; terwijl men, omtrent de Condition, in tijds informatie zal kunnen bekomen ten Kantore van den Notaris VAN ECK voornoemd.

† † † Mr. J. DE ROO, Notaris te *Tiel*, Provincie *Gelderland*, zal, namens zijne Principalen, op Woensdag den 20sten November 1833, in het openbaar doen inzetten, en op Woensdag den 4den December daaraanvolgende, finaal verkoopen, beide ten huize van den Heer J. L. ROESINK, in den *Gouden Leeuw*, te *Tiel*, des middags ten 4 ure, de navolgende ONROERENDE GOEDEREN, onder *Rumpt*, *Gellicum*, *Beest* en *Rhenoy*, in het district *Tiel*, Provincie *Gelderland*, gelegen, en zulks in perceelen en massa's, zoo als bij de aanslag-biljetten is vermeld, te weten:

10. 8 Bunders, 72 Roeden en 70 Ellen BOUWLAND.
20. 28 Bunders, 19 Roeden en 60 Ellen WEILAND.
30. Een D. E. R. D. E. in den RUMPTSCHEN TIEND, hebbende hetzelve over de laatste 12 jaren, jaarlijks, door elkander gerekend, opgebracht vette schamma van f 350 —
40. Een HUIS, ERVE en HOF, met 2 Bunders, 95 Roeden en 80 Ellen BOSCH en WEILAND en nog 12 Bunders, 10 Roeden en 50 Ellen WAARDEN en WEILAND, van het beste alooi.
50. 11 Bunders, 14 Roeden en 77 Ellen WAARDEN en 1 Bunder, 55 Roeden en 60 Ellen BOSCH.
60. 9 Bunders, 61 Roeden en 90 Ellen WEILAND.

Alle de voorschreven Goederen zijn herkomstig uit de Nalatenschap van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer L. D. W. C. BARON VAN TENGNAGELL, in der tijd te *Arnhem* overleden, en uit de Nalatenschap van wijlen de Hoog Wel Geboren Vrouwe DOUWRIJKE TENGNAGELL, Gebore DOPPEL.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van voorn. Notaris DE ROO, bij wien 8 dagen vóór den inzet de Condition van verkoop zullen ter lezing liggen. Brevet Franco.

† § § Op rechtelijke autorisatie zal door den daartoe gecommiteerden Notaris A. D. S. COLENBRAAN DER, te *Nijkerk*, in het *Haeren Logement* aldaar, ten overstaan van den Heer Vrederegter des kantons, den 14den November 1833, des voormiddags om 11 uren, ter inzate worden uitgeveild, en den 21sten dito, ter zelfder uur, finaal worden verkocht:

Het GOED en ERVE, *Balkenschooten*, onder *Nijkerk*, bestaande in eene voor weinige jaren genoegzaam geheel vernieuwde BOERENWONING, benevens BAKHUIS, SCHUUR, SCHAAPSCHOT, VARKENSHOK, 2 BERGEN, HOFSTEDDE, TUIN, BOOMGAARD en onderhoegende BOUW-WEIDELAND, groot 31 Bunders, 10 Roeden en 50 Ellen; en deels te aanvaarden.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van gezegden Notaris, alwaar de koopsvoorwaarden en bewijzen van eigendom ter visie liggen.

† § † De gebroeders STAHL berigten langs dezen weg, dat zij, uit hoofde van de menigte bestellingen, waarmede zij zijn vereerd geworden, nog, gedurende deze week, met hun MAGAZYN van PELTERYEN, dat nog met een aantal NIEUWE GOEDEREN is vermeerderd, blijven uitgekapt bij den Heer J. ROBERT, op de groote markt te *Arnhem*.